

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
Kiadóhivatal:
Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főútcza 2-ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . . . 2 „ 50 „
Negyedévre . . . . . 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
Nyilttér minden sor 10 kr.

Állandó műkedvelői szintársulat.

— Hölgyeink figyelmébe. —

Soha sem volt okunk művelt közönségünk kifejtett műérzékkel bíró voltát kétségbe vonni!

Hangversenyek és színelőadásaink rendszerint látogatottságnak örvendenek, főképen ha azokban társadalmunk ismert műkedvelői lépnek fel szereplők gyanánt.

Ha valahol, úgy nálunk bizonyára rég szakítottak már azon balga felfogással, hogy a nyilvánosság előtti különösen a „világot jelentő deszkák” — a színpadon — való fellépés bizonyos mértékben lealacsonyítónak és megszegyenítőnek vehető. Sőt épen ellenkezőleg! Társadalmunk kiváló jelesei összecsoportosultak s a nyilvános előadások rendezése céljából, — ezeket tartván egyik leghathatósabb eszköznek arra, hogy általok a hallgató közönségnek épen úgy, mint a szereplőknek is, szellemi tehetségei gyarapodjanak, fejlődjenek, tisztuljanak, — megalkották a „Széchenyi-kört”, mely egyesületére társadalmunknak méltó büszkeséggel gondolhatunk, s mely egyesület áldásos működésének megbecsülhetlen eredményeit nem egy irányban észlelhetjük és észlelhetjük mind nagyobb és nagyobb mértékben. Nem szenvedhet kétséget, hogy társadalmunk haljátáért méltán kérdezelte azon férfiu, kinek a szellem rendkívüli tehetségeivel megáldott agyában ez alkotandó egyesület eszméje először megszülemlt!

A hazai irodalom és művészet pártolása, ismertetése, terjesztése, s általán a közműveltség előmozdítása céljából alakult ezen egyesületünk alapszabályaiban a nagyfontosságú egyesületi célok megvalósításának eszközei között ott találjuk felsorolva a felolvasások, zene-szavallati estélyek és műkedvelői előadások rendezését, mely estélyek és előadások rendezésének feladata, — mint tudjuk, — külön szakválasztmányokra lett bízva.

Ismeretes előttünk azon körülmény, hogy mióta Széchenyi-körünk „színeszeti szakválasztmánya” működik, több műkedvelői színelőadás rendezett, mint az előtt.

Nem képezheti célunkat részletes fejtegetése annak, hogy a műkedvelői színelőadásokon való fellépés, mily haszonnal jár és járhat magokra a

szereplőkre nézve, mennyire előmozdítja ügyességüket, megbarátkoztatván őket a közönséggel, képebbekké teend a nyilvános életben való szereplésre; segít levetkőzni a sokaknál meglévő elfogultságot s ezzel megjelenésüket könnyeddé, jó benyomásúvá teszi és megismertetvén őket a színpad titkaival és szabályaival: megadja vagy legalább különösen kifejezni képes bennök a bírálhatóság lehetőségét. Mindezen előnyök értékét hosszasan mérlegelni nem lehet feladatunk, annyival kevésbé, mert kellek utal erre maga azon körülmény, hogy a műkedvelői előadások rendezését, Széchenyi-körünk nagyfontosságú céljai elérésének eszközei között találjuk felsorolva, és mert ugyis tudjuk és érezzük önmagunkon mindnyájan az ilyen műkedvelői színelőadásokban való részvétel művelő, nemcsinítő s általában jótékony hatását.

De ha ezt szem elől tévesztenénk is, van még két hathatós érvünk, mely a mellett szól, hogy a műkedvelői színelőadások minél gyakrabban rendeztessenek. Az egyik a közönségnek szellemi élvezetben részesítése, s ennek folytán való művelése és tökéletesbülése, tehát általán az, a minél fogva mi a színeszetet egészben véve kulturális ügynek szoktuk tekinteni; a másik pedig a jótékony célok előmozdítása, melyek javára a műkedvelői színelőadások épen rendeztetnek; mert nem szenvedhet kétséget, hogy a műkedvelői színelőadások rendezését tekinthetjük legalkalmasabbnak arra, miszerint — természetesen szigorú takarékoság és minden felesleges kiadástól való óvakodás mellett, — a közönség nagyobb mérvű megterhelhetése nélkül, bizonyos jótékony célra a legtöbb anyagi hasznót biztosítsuk.

Ugye de nem kerülheti ki figyelmünket az a számtalan nehézség sem, melylyel ilyen műkedvelői színelőadások rendezése járn szokott.

Mindnyájan tudjuk, kik valaha megmertük próbálni egy ilyen előadásnak a létrehozását, hogy mennyi akadálylyal kellett megküzdenünk, míg tervünk végre valósulásba ment és pedig rendszerint a tulajdonképeni tervtől teljesen különbözőleg.

Nem lehet tagadnunk, hogy erre vonatkozólag sokban mimagunkban — a műkedvelőkben — van a hiba és gyöngeség, mert szeretjük néha a közélet és közérdeket saját egyéni nézetünkkel,

érdekekkel és felfogásunkkal szembe állítva, az utóbbit emelni annak fölébe.

Igy reá mutatván röviden azon okokra, a melyekből a műkedvelői előadások rendezésénél felmerülni szokott nehézségek és akadályok leggyakrabban keletkezni szoktak; ha azt a kérdést vetjük fel, hogy miképen lehetne a bajon segíteni? Nem adhatunk e kérdésre más helyesebb feleletet, mint azt, hogy egy „állandó műkedvelői szintársulat” alakítása által.

Es e téren a legnagyobb örömmel üdvözölhetjük Széchenyi-körünk „színeszeti szakválasztmányának” azon — legutóbbi gyűlésén hozott — határozatát, melynél fogva elérkezettnek látja az időt arra, hogy társadalmunk azon nagyszámú tagjai, kik a műkedvelői színelőadásokban való részvételre tehetséggel bírnak, egy szűkebb körű társulatba csoportosítsassanak, s így szorosabban összefűzve, egyesült erővel lehetővé tegyék az előadások könnyebb rendezését az által, hogy a nekik megfelelőleg kiosztott szerepeket, mint tagjai az „állandó műkedvelői szintársulatnak”, készségesen elvállaladják.

Ezen egyesületnek a megalakulását, — melylyel társadalmunk több tagjának régi óhaja fog teljesülni, — szerfelett üdvösnök kell tartanunk, és azt hisszük, hogy nem csalódnunk, a mikor azon reményünknek adunk kifejezést, hogy az e tárgyban megindított mozgalom társadalmunk illetékes köreiből kellő pártolásra fog találni mindég és hogy nem lesz közönségünknek egyetlen olyan tagja, ki mérlegelvén a műkedvelői színelőadások fentebb elősorolt nevezetes előnyeit, s képességet és kedvet érezvén magában ezen új kis egyesület céljainak előmozdítására, vonakodnék annak tagjai közé beiratni magát. Csak körül kell tekintünk és tapasztalhatjuk, hogy úgy Széchenyi-körünk keretén belül, mint ezen kívül is, hölgyeink és férfaink között számtalanok vannak részint olyanok, kik már eddigi fellépéseikkel is kétségbevonhatatlan tanujelét adták e tekintetbeni fényes tehetségüknek, — részint pedig olyanok, kik a műkedvelői előadásokban való részvétel terén bennünket szép reményekre jogosítanak.

Az e képen megalkotandó „állandó műkedvelői szintársulat” a Széchenyi-kör színeszeti szakválasztmányának vezetése és főfelügyelete alatt

TÁRCSA.

A nőről és a nő hármass hivatásáról.*)

Egy fiatal, az élettől boldogságot váró, viritó, szép leányka, kiben gyönyörűsége tellett mindenkinek, a ki csak látta, — egy ifjút szeretett. Szerette azt szíve egész hevével, lelke mélyéből — mindenkéfélt. — S oly boldog volt!

Ámde az ifjút egy szent kötelesség — a haza java — táborba szólítja s oda kellett mennie, hová anyja, meg anyja ezernek, kik után otthon övéik keserves könyveket hullatának. A leányka is keservesen sirt, de megnyugodott a változhatlanban; belátta, hogy van a szerető szív kötelességénél még egy szentebb kötelesség s elfojtotta szíve keservét, elrejtő bánatát, mert inkább kívánta szíve ifjút veszélyben tudni, veszélyben látni, semmint gyávának, semmint kigúnyolva.

És az ifjút ment. És az ifjú küzdött, mint egy oroszán . . . ámde hazája veszedelme, veszedelme lón az ő életének is, — elesett. És — mint a költő mondja:

„Hasztalan áll az úton váró hűve friss koszorúval,
Nem jön-e bajnoka még, félve, reménylve vigyáz:
Hogyha levél zördül, őt sejteti véle szerelme,
Néz — piheg, arca tüzel s keble feszülve haboz,
Ah! de hiába tekint a távol lunge ködébe . . .
Kedvese szöghaja fűrtelvel nem játszhatik többé, . . .
Elmarad a kedvelt s érzete bűnnek ered.
Végre megtudja az ő veszedelmét: s gyöngye virágként
Hervad el a szép szűz néma keserve között.
Megölte őt ifjához vonzó szerelme — és
Sirja felett enyeleg suttogva az alkonyi szellő . . .
S a hűség csendes angyala őri porát!”

* Hórk József coll. igazgató felolvasása az „Eperjesi Széchenyi-kör” 1885. nov. 30-ki háziestélyén.

Ez a szerető!
Régen ilyen volt. Ma is ilyen. Változtak a viszonyok, de a női szív — nem!

— Ismerek egy nőt. Ifjú volt és szép. Atyja gazdag, de öreg, özvegy. Szeretett egy előkelő ifjút. Megértették egymást. Egymásnak szánták egymást. Hűséget fogadtak. Az ifjú megkérte kezét. Az apa megígerte, — csak egy évet kért, míg vén napjaira egy másik apolónóról gondoskodik. Az apa kérésére, a szegény öreg esdő tekintetere a szerető gyermek, a leány reá állott. Az ifjú kénytelen-kelletlen belényugodott.

Egy év azonban hosszú idő a szerető szívnél. Hosszú idő úgy is, hogy van ideje a forró vérnek is lehűlni, a forró szeretetnek is elhidegülni.

Az ifjú a nagy világba ment. Sok szepet látott ott. Hiszen egy évig szíve imádottja nem lehet övé. Hogy ne fájjon ezért lelke, elhatározta: nem gondol reá. Könnyebben fogja őt nélkülözni. Ebbe a reá nem gondolásba, ebbe a — hogy ne fájjon úgy szíve — másokkal való gondolásba annyira beleélte magát, annyira belejött, hogy lassan-lassan már megerőltetésébe került — reá gondolni. S a szegény szép leány azalatt otthon morzsolgatta a napokat s számlálgatta: hány hónap még . . . hány hét még . . . hány óra még . . . mig megjön a végtelen boldog viszontlátás órája . . . az örök boldogság kezdete. No még pár óra . . . pár perc . . . Ah nem jó! Istenem! tán baja van? Valami szerencsétlenség érte. Oly régen irt levelet!

Napok jönnek, napok mennek, . . . csak ő nem jön, ő nem hallat magáról . . .

Végre jön egy levél. En láttam azt. Nem értettem. Kicsiny voltam hozzá, hogy megértsem, hogyan lehet levél hideg, mikor azt előbb egy ép, szép, egy forró szerelemmel teli szívű leányka szorítja néhányszor kebeléhez.

Kitörő örömmel fogadta. Mosolygó arccal

kezde olvasni. Olvasás közben a mosoly elmosódott. Komolyság ült a homlokra. Nemsokára a nő felhője vonta be az arcot s megeredt a lélek esője: a könny. — Mi történt tovább, nem tudom. Nem láttam. Elment. Megkönnyebült-e? mert hogy Petőfi szerint:

„A felhővel a lélek rokon;
Megkönnyebbül, midőn esője hull.”

Hogy azonban később mi történt, tudom. Hallottam, hogy mindig hidegebb-hidegebb levelek érkeztek, — amit én annak tulajdonítottam, hogy lassacskán beállt az ősz, majd a tél, a szigorú tél, — a fagy.

Igen, az ifjúnál is beállt a fagy, a szív fagy, — a hűtlenség, s ő idegen, deli éghajlat alá ment melegedni. Addig-addig erősítette magát a reá nem gondolásban, míg teljesen feledni kezdé — s már az első év vége egy más érdekes ismeretség bilinéseiben lelte őt, melyekből többé nem is menekült.

És a leányka szerette őt tovább! Szereti őt még most is. Pedig már most ősz hajjal, elagottan, — senki sem gondolná róla, mily forrón érző szívet takar az a szegényes ruha! Igen szegényes ruha! A szegény öreg apa nemsokára elment ősei nyughelyére s a szegény árva vagyona úgy e lett kezelve, hogy mire nagykorúvá lón, kiskorú lett a vagyona s ő kénytelen volt rokonokra szorúlni. Onnan is kiszorult nemsokára. Magára maradt. Elment nevelőnőnek. Az ő ma is. Pedig bizony ma már elmondhatná róla: „Sári néni, hej mikor kendet még Sáriknak, lelkemnek neveztek.” (Petőfi.) Többször akad szerencséseje. Több kéréje volt. Szép és ifjú, vagyonos és jómódú, gazdag, — nem, ő megfogadta: ő másé nem lesz. Mikor már a nyomorúság kenyerét ette, mikor már könyeitől keserű volt kenyere: akkor esdve-kérve kínálta őt kezével egy igen tisztas állású, élte legszebb korát élő férfiu. Azt is bol-

állna s tagjai sorába — kik mindnyájan a nekik megfelelőnek bizonyult szerep-körökre lennének kijelölve — nemcsak a kör jelenlegi tagjai volnának felveendő, de mindenki, ki erre magában kedvet és képességet érez.

Lesz alkalmunk mindenestre az ügy fejlettebb állapotában részletesebben megismertetni azt e lapok m. tisztelt olvasó közönségével. E helyütt még csak annak megjegyzésére kívánunk szorítani, hogy mindenütt, hol hasonló műkedvelői színtársulatok állanak fenn, az előadások rendezésében ezek működése a legszebb sikert képes felmutatni — s hogy ezen új társulat megalakítása magának a Széchenyi-kör böles kezdeményezőjének eszményét képezte, a mint ez az alapszabályoknak a „színeszeti szakválasztmányról“ szóló 64-ik szakaszából is kitetszik, hol az említett választmány feladatkor nek kijelölésénél kifejezetten felemlítették, hogy ennek egyik célja leendő a kör tagjainak műkedvelői színtársulatba való csoportosítása.

Tehát az „állandó műkedvelői színtársulat“ megalakításával nemcsak Széchenyi-körünk általános céljait elérhetésére teszünk meg az egyik leghatásosabb lépést; hanem könnyebben létesíthetjük azon előnyöket, melyekkel a műkedvelői színelőadások elvitázhatatlanul bírnak; hanem körünk alapszabályainak egy mindeztideig teljesedésbe nem ment kívánalmát fogjuk megvalósítani.

Legyen a Széchenyi-kör „színeszeti szakválasztmánya“ az újítás ezen terén általunk melegen üdvözölve! És tartsuk szent kötelességünknek mindnyájan segédkezni nyújtani neki e reform létrehozására!

Dr. Horváth Ödön.

Különfélék.

Kinevezés A közlekedésügyi miniszterium Nagy György és Raisz Ede főmérnököknek a kerületi főmérnöki teendőket alóli felmentés mellett, Szunyogh Dezsőt nevezte ki ezen állásra.

Magas elismerés. A kassai püspök ő exreja mult havi körlevelében dicsőreleg nyilatkozik Sárosról, mint oly megvétel, a mely az 1884/5-ik tanévben a tanügyre egymaga 27.300 frtot áldozott, köszönetét nyilvánítja a megyének, felkérve egyúttal a lelkészeket, tolmácsolnak elismerését, köszönetét azon nagylelkű tanügybarátoknak, a kik a magasatos célra oly szépen áldoztak.

Jogász-mulatság. A f. hó 5-én Eperjes városa díszes tánctermében lefolyt jogászbál, a mint már előre sejtették, oly nagyszerűen sikerült, hogy az ott szórakozást keresők elmondhatják, miként igen kellemes estét éltek. Válgék dícsőségére helybeli akademiánk joghallgatónak, kik száma néve ninesenek nagyon sokan, de kitűzött céljaik kivételében annál szerényebbek, a mit a jelen esetben is bebizonyították, nem kimélve fáradságot ezen mulatság rendezésében; mely uttal nem mulaszthatjuk el gratulálni nekik a szép egyetértéshez. Szép törekvésüket s fáradozásukat megjutalmazva láthatták is, mert régen gyűlt egybe oly nagyszámú s fényes közönség, mint ez alkalommal. Már 1/8 órakerobogtak be a kocsik egymásután, sietve mindenki helyét elfoglalandó, hogy a hangversenyből sem mulasszon el valamit, a mely következő programmból állott: „Ungarische Lust-

spiel-Ouverture“ Kéler Bélától, előadva a helybeli katonai zenekar által; ezután következett „Magyar Abránd“ Siposs A.-tól, előadva Aranyóssy Béla j. h. ur által; a program harmadik s fénypontját képezte mlgos Duka Róbertné urnó a „Nachtlager in Granada“ című operából nagy bravourral és kellemel előadott „Gabriel Ariája“ című részletnek, kísérve a helybeli katonai zenekar által, melyet Hódy Pista és Szalay Károly j. h. urak cimbalom és hegedű egyes összjátékuk követett; berekesztetett a hangverseny Balpataky József ur zene kíséret mellett kedélyességgel és vidámsággal előadott „Zene szavalat humoreszk“ által. Ezután következett a valódi megbomlás, a padok és székek nyilsebességgel történt kiürítése, a mely kis idő és a táncra lázas türelmetlenséggel várakozóknak egy fél századnak tünt elő; de meg is kezdtek a csárdást oly animóval, hogy annak csak 4-szeri megújítás után lett vége. Az első négyest 80 pár táncolta. A tánczólok sorain végig tekintvén, kedvesen meglepő látványt nyújtott városunk és vidékünk azon szépeinek megfigyelése, kik hevesen dobogó szívvel félénken talán először léptek be e terembe, bemutatandók Carneválnak; de leküzdve a rövidke lázt, úgy látszik, hamar megbarátkoztak a helyzettel, s annyira jól érezték magukat, hogy a hagyományos utolsó csárdásnak csak 6 órakerreggel lett vége. A mulatság anyagi eredményéről miúddig tudósítást nem kapván, annak közlését jövő számunkra hagyjuk.

Kérelem. A „Sárosmegyei jótékony nőegylet“ mint minden évben, úgy ez idén is december 23-án d. u. 5 óraker szándékozik árok utcai árvaházában megünnepelni a karácson estét s felállítani az árva gyermekek részére a karácsonfát. A rendezés szokásnak teszünk eleget, midőn a mélyen tisztelt közönségnek becses figyelmét egyelőnk ezen szerény ünnepélyre felhívjuk — s egyzersmind azon alázatos kérelemmel fordulunk a jószívi emberbarátokhoz, kiknek jóvalta és áldozatkészsége ezen szerencsétlen árvákkal szemben enyhíteni van hivata a sors által rájuk mért azon nagy esapágh, mely őket szülei elvesztésével érte, hogy az árvák részére szánt, ruhadarabokból, tanjáték és élelmiszerekből álló, vagy pénzbeli kegyes adományait a „Sárosmegyei jótékony nőegylet“ alnökökjéhez, Kubinyi Csupka Zsófia urnóhoz át küldeni sziveskedjenek! — Eperjes, 1885. december 10. dr. Horváth Ödön, egyll. titkár.

Örömmel jelentjük, hogy a helybeli ág. ev. kollegium pártfogósága nevében a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszterhez benyújtott kérvény alapján, az említett nm. kir. miniszter ur legközelebb vett magas rendelkezésében a „közegészségtan“ helybeli jogakademiánk való előadásáért megállapított 100 frt tiszteletdíjnak egészbeni fedezését kegyesen magára vállalni méltóztatott.

Köszönet nyilvánítás. A helybeli jogásztudület nevében megalakult bizottság által a jogakadémiai segély-egylet javára f. hó 5-én rendezett hangversenyyel összekötött táncmulatságnak egy szellemi miként anyagi sikere kötelességemmel teszi e helyütt a legmélyebb köszönetem kifejezni méltóságos Duka Róbertné ő nagyságának, Balpataky József, Aranyóssy Béla, Hódy István, Szalay Károly uraknak és a rendező bizottságnak, kik becses közreműködésük által vikták ki a fényes sikert. Kikhez sorakoztak Péchy Zsigmond 9 frt, Szinyei István 9 frt, dr. Horváth Ödön 5 frt,

doggá tette volna, maga sem szenvedett, kinlódott, küzdött, nélkülözött volna, . . . nem, ő őt még most is szereti, ő megfogadta, hogy másé sohasem lesz s csak egy férfi karját fogja elfogadni, egy férfi kezét . . . mert azt vissza nem utasíthatja . . . a kaszás emberét, a halálét.

Ilyen mai nap is a női szív! Változtak a viszonyok, de a női szív — nem!

Ilyen a fogadást tevő szerető.

— 1870. márcziusában egy hajó, mely Southampton-ból (Szutempen) indult, a La manche (La mans) csatornán át evezett. Sűrű, sötét köd borult a tengerre. Majd beállott a rémesen sötét éj.

Reggel felé némileg oszlani kezdett az áthatlan homály s a hajó utasai nemsokára egy óriási árnyat láttak meg, mely rohamos gyorsasággal közeledék a hajóhoz. Egy csavargózós volt, a mely egyenesen a gyorsan haladó hajónak jött s mielőtt még lehetséges lett volna adott jelek segítségével a borzasztó veszedelmet elkerülni, — összeütközött a két gőzhajó. S az előbb említett hajón hosszú, nagy rést ütött a beleütköző csavargózós s az rögtön kezdett megtelni vízzel és kezdett lassacskán alámerülni.

A hajó kapitánya lebocsátotta, leeresztette a esolnakokat és megparancsolta, hogy a 31 utas közül csak az asszonyoknak és a gyermekeknek szabad azokba szállani.

A süllyedő hajón volt egy iparos is nejjével. Londonból jött. A mint a esolnakok egyike el akart mozdulni, az iparos reákiáltott a bent ülőkre: „Várjatok, — úgymond — mi is beszállunk!“ Azt felelték neki, hogy már csak egy hely van, egy asszony számára s hogy küldje le nejét.

A férfi azt mondá nejjének: „Eredj lelkem!“ Ez azonban azt felelé: „Nem! En nem mozdulok fölé!“ A esolnakban nines hely a te számodra; együtt fogunk meghalni!“

És erre férje nyaka körül foná karjait s mind a ketten elmerültek a hullámzó tengerben . . . . . Ilyen a szerető feleség!

Ezen nő typusa, képe a maga nemének. Mint a nap képe nemesak a végtelen tengerben, de a kis harmatgyöngyben, egy kis vízcseppben is visszasugárzik, visszatükröződik, úgy a nő nem lényege, természete, nemesak egészében nagyszerű, nemesak az előkelő nők nagyszerű érényében, de ezen mesterember egyszerű nejjének cselekedetében is visszasugárzik, visszatükröződik, a ki nem akart ott menekülni, a hol férje elvész s nem hagyta el férjét még a halálban sem.

Ki tudná elszámlálni mindazon fenséges érényeket, hőstetteket, melyekre a férjeiket szerető nők képesek? (Weinsberg.)

A gondviselés a nők szívét a szerelem honává, a részvét és minden gyöngéd érzelem hazájává teremtette.

A nő testileg gyenge. Lelke teli érzélemmel! A nő szellemes, de ingerlékeny, s minden könnyen érinti kellemetlenül s azért könnyen okoz neki a világ, a kiesinyke sértés is véghetetlen kín. A mimosa pudicához hasonlít, azon növényhez, a mely — mihelyest egy felhő a napot eltakarja — bezárja kelyhét, s az ő kedélye, melynek gyöngéd húrjai érzékenyebbek a legérzékenyebb aeolháránál, öszszerezzen a legesekélyebb izgalomtól is.

Eppen ezen természeténél fogva a nő az étellel szemben védtelen s életútja e miatt igen rögos és igen kemény.

Ha a férfit megsértik — az védelmezheti magát: ököllel, szájjal, karddal, tollal. De a megsértett nőnek — pedig érző szíve halálosan megsérthető — a sértéssel szemben csak könyei vannak.

A férfi életében a szerelem csak egy epizód; a nőnél a szerelem az élet.

A férfinak a világ a szíve; a nőnek szíve a világa.

Huszár Nándor 4 frt, dr. Breyer Adolf 3 frt, Bujánovits Gy. dr. Glück Lipót, Novák Mihály 2—2 frt, Glósz Károly, Mayer János (Lemes,) Pollák Jakab és Propper Adolf urak 1—1 frtos adományokkal és végül Thror Gyula és Zavatzky Szilárd uraknak, kik az anyagi sikert a jegyek árusításával teljes odaadással előmozdították. Eperjes, 1885. december hó 9-én. Steinhauer Ferenc jogász-segélyegyleti elnök.

Több világot! E két ige vala utolsó szava egy nagy embernek, Humboldtnek. „Több világot“ kiáltunk mi is, mintegy a pusztában; szavunkat senki sem hallja. A városházán nines hatalom, mely csak annyit bírna, hogy az a Lucifer kissé feljebbre srófolja a télvilágra leszorított lámpakapocokat és arra kényszerítene a bérlőt, hogy egygyel több gyújtogatót tartson. Most 5 óraker teljesen besötétedett, de a plébánia előtti lámpára csak 3/6-ra jön a sor, mert a nagysárosi sorompótól kezdik egyfelől a gyújtást, ami megfordított sorrend az abc-ben. Csuda-e aztán a járdai karambolás?

Igazgató választmányi ülése az eperjesi vör. kereszt egyletnek. Semsey-Kösch Kornelia urnó és Péchy Zsigmond elnöke alatt — Dessewffy Ferenczné, br. Mengersen Gusztávné, dr. Horváth Ödönné, Szmoligovics Szilárdné urnók, továbbá Fuhrmann Andor, Feszt Lajos, Pletényi Endre, Ghillányi József, Beör Kálmán, Duka Róbert, Rosenberg Herman és Agoston Károly igazg. választmányi tagok jelenlétében — tartotta meg az igazg. választmány f. é. decz. hó 11. ülését. Legfontosabb tárgyak valának: 1) A helybeli vasuti állomásnál háboru idején berendezendő egy 12 személy befogadására alkalmas üdítő beszállónak felszerelése. Intézkedés történt az ágyak, ágyfelszerelések, hordágyak, 2 orvos, betegápolók, a sebesültek élelmezése iránt, mely tárgyak természetükhöz képest, részint azonnal, részint csak háboru esetén megszerzendők. Az ezen irányban teendőket Péchy Zsigmond bizatott meg. 2) Hogy az egyletből a nagy közönség előtt is tudomást vegyen, de meg azért, hogy alaptökejét — mely jelenleg meghaladja a 800 frtot s a helybeli intézeteknél elhelyeztetett — gyarapítsa, elhatározta, hogy a farsang folyamában, még pedig lehetőleg jövő évi márczius hó első napjaiban nagyobb szabású sétatangversenyt rendezend. 3.) A budapesti központi igazgatóságnak felszólítására, hogy az egylet a szerb-bolgár sebesültek javára a maga hatás-körében és feladatának megfelelőleg az eperjesi egylet is, a sebesültek ápolására megkivánt sebeszeti eszközöket esetleg pénzbeli könyörödományt gyűjtőn, az igazgató-választmány megbizta Semsey-Kösch Kornelia urnó elnöke alatt, Dessewffy Ferenczné, br. Mengersen Gusztávné, dr. Horváth Ödönné és Szmoligovics Szilárdné urnókból álló választmányt, hogy szükséges anyagokat gyűjtőn s a nagy közönséghez ez ügyben — általunk jövő számban közölt — felhívást intézzen.

Halálozás. E hó 5-én végezte 71 éves életét Kassán egy köztisztviselőben állott nő, egy számos családnak törzse, özv. B e n c z ú r V i l m o s n é sz. Lasz gallner Paulina asszony; édesanyja Benczúr Géza kassai ügyvéd, Gyula festész és Béla műépítészeti tanárnak Budapesten.

Nekrológ Rochlitz Gyula a magy. kir. államvasutak főfelügyelője Budapesten, a maga és

A szerelem a nőnek hite, reménye, vágya célja, netovábbja, érénye vagy bűne. Vallása és vétke.

A szerelem teremt meg az ő menyországot, teszi őt az emberiség nemtőjévé; de ugyanesak a szerelem alkotja meg a nőnek poklát, bűnet.

— Korsika szigetén a törvénszék előtt egy ifjú csinos nő állott. Férjgyilkossággal volt vádolva.

A tárgyalás bűnére különös fényt vetett. E nő férjével, midőn az őt elvette, két éven át a legboldogabb házasetlet élte. Egy gyönyörű gyermek anyjává lón s egy birtokára vonult vissza nem messze a sziget fővárosától. Férje — mint mondá — ügyei elintézése végett gyakran lovagolt a városba. A nő, a ki férjét oly forrón, oly meleg bensőséggel szerette, a mily forrón, a mily meleg bensőséggel csak egy nő szerethet, — hitt szavainak; hitte, hogy férjét csak teendő vonzzák a fővárosba; hitte ezt annál is inkább, mert férje vele szemben gyöngéd szeretettel viseltetik. Végül feltűnt neki férje túlgyakori eltávózása s rosszul esett szívének; panaszokodék s kérte férjét: ne távozzék oly gyakran. De ő nem hallgatott kérelmére.

Ekkor gyanakodni kezdett . . . megfigyelte férjét s azt vette észre, hogy férje őt már nem szereti, hogy únja az ő körét . . . Majd vette észre, hogy valami más látszik őt érdekelni. Valami lekötő lelkét . . . Keserű fájdalommal kezdé észrevenni, hogy férje hűtlen hozzá.

Egyszer csak megszűnt a városba járnai.

Azon napon, midőn először mulasztotta el a fővárosba való lovaglást, egy fiatal, szép leány jött a házhoz a gyermek gondozójául. A nő nemsokára felfedezte, hol az ő bajának oka. Azt kívánta férjétől, hogy rögtön bocsássa el a háztól — azt a leányt. De férje ellenszegült, nem akarta semmiképen teljesíteni ezen kívánságát. És midőn ők

számos szeretőt Bélának pesti m. élete 6 Eperjes történeti tetemei szertartás lomra t

Ze hét szer ezredes minden próbák tatni.

V vissza A rüen pa hiány n hogy A mesés E a tömeg nagy k földhöz alföldi t mány, a melyek munkaer

Po tárok 18 lépteni. el. Meg nál les Felső-Sz várt.

II. folyamát voltunk a hol sz tét — latával s ezredül vagyunk loálnak egy zász határozta sen elég bártfai e jesi klim

A szentelés hó 6-án voltak T szerető lemes to pokét, a jelenlevő len ré Xistus B kész. A mellet bános ur határáig

Re tányáság 442 egy büntetvé — igaz

ketten e vajon r piltanati leány t melyet ő szerelmi sem szó mondá, türni, s férje az meg fo meg tud mikor la zámom kézni . nyörű k leterelt ságom, gyermek Még eg csal sz tovább.

hullottat el azt a —

viszonza Eg a park tam, egy siettem a leányt mekem ott van megesók kemet s lan, tisz

M. kértém neki, h

Bujano-
y 2-2
Pollák
adomá-
ky Szi-
ék áru-
Eper-
Ferenz

so szava
világot
avunkat
ntalóm-
r kissé
mpaka-
gy egy-
órákor
ámpára
sorom-
rdított
ai ka-

eper-
Kösch
te alatt
Gusz-
ilárdné
Lajos,
Kálmán,
on Ká-
tar-
hó 11.
A hely-
ezendő
ő be-
gyak,
beteg-
fárgyak
nt csak
n teem-
gy az
domást
mely
eli in-
tározta,
hetőleg
b sza-
dapesti
az egy-
hatás-
eperjesi
nt se-
ományt
Sem-
ztávné,
né ur-
anya-
gyben
st in-

es éle-
gy szá-
o s né
édes-
festész

kir. ál-
aga és

vágya
lása és
szagát,
csak a

ott egy
ádolva.
ett.

ét éven
nyörű
vissza
mint
ovagolt
meleg
szavai-
zzák a
rt férje
Végül
rosszul
tt: ne
ott ké-

figyelte
ár nem
d vette
Valami
de ész-

ni.
ta el a
ny jött
ásokára
ta fér-
— azt a
semmi-
dönök

számos rokonai nevében, bánatteljes szívvel jelenti szeretett testvératyájának néhai tekintetes Rochlitz Bélának 1848-iki honvéd századosnak és a budapesti m. kir. tudom. Egyetem volt r. k tanárának élete 63-ik évében, hosszú s kínos szenvedés után, Eperjesen f. évi december hó 5-én reggeli 4 órákor történt gyászos kimutát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 7-én d. u. 4 órákor lettek evang. szertartás szerint a családi sírboltba örök nyugalomra téve.

Zenepróbák a nagy teremben. Jövő hét szerdától az az f. hó 16-án, Szitka Gusztáv ezredes szívességéből, a helybeli katonai zenekar minden szerdán d. u. a tavalyhoz hasonló zenepróbák fognak a városi nagy teremben megtartatni.

Visszavándorlók. Tegnapelőtt megint jött vissza Amerikából mintegy 145 ember, kik keserűen panaszkodtak az „ottan” uralkodó keresztényhiány miatt. Népünk lassan-lassan be fogja látni, hogy Amerika az utóbbi időben épen nem az a mesés Eldorádó, minőnek képzelte s meg fog szünni a tömeges kivándorlás, de evvel egyáltal az eddigi nagy kereset is. Vajjon hová forduljon azután földhöz ragadt népünk? Nem volna-e jó ha az alföldi törvényhatóságok, és ezeknek élén a kormány, arról gondoskodnának, hogy azon megyékbe, melyek munkaerő hiányt szenvednek, a szükséges munkaerő e felvidéki megyékből beszerezhetnek?

Posta-takarékpénztárak. A takarékpénztárak 1886. évi január hó 1-ével fognak életbe léptetni. A betétek február hó 1-ével fogadtatnak el. Megyénkben egyelőre következő postahivataloknál lesznek takarékpénztárak: Bártfán, Eperjesen, Felső-Szvidnikén, Héthárson, N.-Sároson és Soóvárt.

Háziezredünk boszniai zászlóalja e hónap folyamában jön vissza — Késmárkra. Soha sem voltunk elfoglaltak a katonai körök igényei iránt s a hol szükség volt — pedig nem egy esetben történt — még a rosszul informált közönség hangulatával szemben is, elismertük a hadsereg illetve ezredünk jogos igényeit. De azt már magunk sem vagyunk képesek belátni, hogy miért kellene e zászlóaljnak Szepesmegyébe menni, mikor Eperjesen egy zászlóalj részére egy új laktanyának kiépítése határozottat el s azt is, míg az kiépül, ideiglenesen elég férőhely van, akár az eperjesi, akár a bártfai és kis-szebeni laktanyákban. Vagy az eperjesi klíma talán rosszabb a boszniaiánál?

A sírokai r. kath. plébánialaknak bezenyelésére és a kegyuraság által való átvétele e hó 6-án történt. A patronatus képviselőiben jelen voltak Tahy László és Berthóty Kornél. A vendégszerető háziur Hedry Bódog lendületteljes és szellemes toasztban köszönté fel az egyházmegye püspökét, a kegyuraságot, a kerület lelkészeit s a jelenlevő barátait, kik a reá nézve kettős ünnepélyen részt vettek, szép toasztot mondott még Xistus Bakaly ur, Haresár Péter és Skárosy lelkész. A társaság késő hajnalig kedélyes hangulat mellett vigadott. Tartsa meg az egék ura a plébános urat jó egészségben az emberi kor legvégső határáig az új épületben.

Rendőri statisztika. Eperjesi rendőr kapitányság által elfogatott a lefolyt 11 hónap alatt 442 egén, kik közül 314 rendőrileg meg lett büntetve, 21 a fenyejtő bíróságnak átadatott s 107 — igazolás után — szabadon boesáttatott. Decz.

ketten éppen a leghevesebben vitakoztak a felett: vajjon megy-e vagy sem a leány, az éppen azon pillanatban belép a szobába, — a nő reá néz és a leány újján hirtelen megpillantja azt a gyűrűt, melyet éppen ő ajándékozott volt férjének — első szerelmi vallomása édes emlékeül. Többé egy szót sem szólt. Mint a törvényszék előtti vallatáskor mondá, elhatározta volt — esendesen, szótlanul túrni, szenvedni, mert hiszen azt gondolá, hogy férje azt az egyszerű, műveletlen leányt végre is meg fogja unni s karjaiba tér vissza. „Mindent meg tudtam volna neki boesátani” — mondá. „És mikor láttam, hogy hosszú idő folyik le s várakozásom nem teljesül, meg akartam magamat mérgezni . . . de egy pillantás kisdéd, ártatlan, gyönyörű kis gyermekemre, rögtön kijózanított, rögtön leterelt a bűnnek ezen útjáról, s nem volt bátorságom, hogy ezt megtegyem; jobban szerettem gyermekemet, semmint erre képes lettem volna. Még egy hónapig szenvedtem a csalódott, a megcsalt szerelem pokoli kínjait, akkor nem bírtam tovább. Férjem előtt esdve, könyörögve térdre hullottam, s könyves szemekkel kértem őt: küldje el azt a leányt! Meujen el az a leány!” — Ha az a leány meg, én is megyek! — viszonzá ő mereven, hidegen, határozottan.

Egy nap reggelén férjemet és azt a leányt a parkban láttam. Férjem szobájába rohantam, egy revolvert ragadtam kezembe és a parkba siettem s azt átkutattam. Férjemet azonban és azt a leányt már nem találtam ott. Bementem gyermekem szobájába s dühhél láttam, hogy férjem ott van s a gyermekkel mulat — és gyermekemet megcsókolja. Ingerülten ragadtam el előle gyermekemet s reá riváltam; né csókolja meg az én ártatlan, tiszta gyermekemet tisztátlan ajkaival.

Másnap szobámba hívtam azt a leányt és kértem őt: menjen el a háztól. Azt mondtam neki, hogy ha elmegy: odaadom neki minden

1-ig eltoloncoltak azokon kívül városunkból 80 egyént. Szép számok!

Ékszer lopás. F. hó 7-én éjjel ismeretlen tettesek Bécsben Granichstädten H. A. ékszerkereskedőnek boltját feltörték és onnan különféle tetemes értékű ékszereket loptak el. Az ottani rendőri igazgatóság értesítette e lopásról a helybeli kapitányságot s átküldte a loptott tárgyak felőli jegyzéket, mely a városház alatti hirdető táblán ki van függesztve.

A helybeli méntelep osztály parancsnokságánál f. hó 21-én különféle ócska vászon, gyapju, bőr, vas és heveder hulladékok fognak árverés útján eladatni.

Letartóztatott. R. B. eperjesi lakónőt ismert és többször fenyejtett leánykerítőnő f. hó 5-én, a kir. törvényszék megkeresése folytán letartóztaták s a kir. fogházba szállították.

Világítás K.-Szebenben. Vettük a következő sorokat: Becces-lapja mult számában „Egyiptomi sötétségről” szóló közleménye okot szolgáltat, hogy hasonló körülményről emlékezzem meg, a ki őszi vagy téli időben a helybeli vaspályától azon szándékkal jó városunkba, hogy itt uti fáradalmaikt kihiphenesse, vagy utazása céljával kitűzött folyó ügyeit rendezhesse, annak van aztán elég alkalma meggyőződni, nemesak a roppant sötétségről, de azon nagy sárról is, melyet a városba jövőeknek vagy a vasuti állomásra kimenőknek taposniok kell. Uglátszik nem találkozik ember, ki e rendtelenség miatt az illető közegeket felelősségre vonná, pedig a kérdéses út, nemesak sötét, de veszélyes is, mert a malomárokkal egyenközüen halad s igen könnyen megesik — még a legnagyobb vigyázat mellett is — hogy az ember e pokoli sötétségben a malomárokbá zuhanhat. Ideje volna már, hogy valahára vége vettetnék e minden kritikán alóli állapotoknak.

Afrikai párbaj Így nevezik az élethalálra vivendő párbaj egy egészen új nemét, a mely hivattva van a hitelét veszített amerikai párbaj teljes kiszorítására, mely amellet, hogy biztosan halált-hozó, még sem kell az embernek öngyilkosságot elkövetnie. Az az európai párbajozó ugyanis, a ki a fekete golyót huzta, kötelezi magát, hogy a legközelebbi gőzös földézetén Kongóba vagy más nyugatafrikai tartományba utazik. S ha ott a benszülöttek meg nem eszik, bizonyára mególi a maláriá.

A kártyajátékosok figyelmébe. Koresmában tiltott kártyajátékkal elkövetett kihágás elbírálására nem a közigazgatási, hanem a kir. bíróságok illetékesek. Ily értelemben határozott a m. kir. belügyminiszter Székesfehérvár sz. kir. város közönségéhez intézett következő rendeletében: A város tanácsának II. fokú ítélete, mely szerint a rendőrkapitány által hozott első fokú ítélet helybenhagyásával N. Vilmos koresmáros azon kihágás miatt, hogy üzletelviségében kártyázókat megtűrt, az 1879. évi XL. t.-cz. 79. §-a alapján 10 frt pénzbüntetésben, nem fizethetése esetében 2 napi elzárásban, továbbá az eljárási és a felmerülhető tartási költségek megfizetésében marasztaltatott el; az elmarasztalt által közbetett felelősség folytán felülvizsgáltatván: az első fokú ítélettel együtt i letékeség szempontjából feloldatik s az ügyiratok az illetékes kir. bírósághoz áttétetni rendeltetnek. Mert a vadlott terhére rótt cselekmény elbírálása az 1880. évi XXXVII. t.-cz értelmében a kir. járásbíróshoz tarozik.

ékszeremet, aranyomat, drágaköveimet és minden pénzemet — és kintálam neki azokat! Hasztalan! Az a leány volt oly arezáltan azt mondani nekem, hogy ő nem ért engemet — s hogy ő rögtön kész elmenni a háztól, ha neki azt az új, férjem, mondja.

Este láttam, hogy férjem nincs szobájában. Iszonyú gyanútól, kintől, a szerelemföltés legnagyobb gyötrelmétől kintatva, gyanakodni kezdtem. A nálam elrejtett revolvert valahogy észrevettem. A mely esendben, mely a ház körül uralkodott, csendes neszt, egy lassan nyiló ajtó csikorgását véltem hallani annak a leánynak szobája felől. Iszonyú gyanú és düh szállta meg lelkeket. A revolvert megragadni s pár pillanat alatt ama szobában teremni — egy gondolat műve volt. Felrántom az ajtót s látom mint öleli, csókolja férjem — azt a leányt. A sértett, megalázott, meggyalázott nő és anya szívének dühe öntötte el egész lényemet, egész valómat.

Megboszulom magam — gondolám — az undok férjrablón . . . s löttem egyszer . . . kétszer . . . tudom is én hányszor . . . hisz nem tudom mit cselekedtem . . . hiszen oly végtelen . . . végtelen szerettem férjemet.

Lehetetlen azt a hangot leírni, melyen a szegény nő ez utóbbi szavakat mondta . . . Egy golyó talált s szíven találta a hűtlen férjt. A törvényszék a nőt felmentette.

Tekintetbe vette azt a borzasztó szenvedést, azokat az iszonyú kínokat, miket ezen szegény, szerencsétlan nőnek ki kellett állania, míg férje felé, kit oly végtelen szeretett, löni képes volt. Hiszen házában becsületét akarta megóvni; fájt, fájt szeretettel teljes szíve volt az, mely őt e tettre ragadta. (Pedezzani-Weber.)

* * *
(Folyt. köv.)

A körömokről. Egy tudós szerint a körömök alakjáról bárkinek jellemét felismerni. Hosszu, keskeny körömök fantáziára, művészi és költői hajlamra de egyuttal restsegre mutatnak. A hosszú és lapos körömök észit, józan ítélőtehetséget, komoly gondolkozásmódot árulnak el; a széles, rövid körömök maeska- és veszekedő természetéről tanuskodnak; a kinek körmei igen pirosak, az egészséges, vidám és nagylelkű; a karom alakú, hajlott köröm tettetést, gonoszságot; a kemény, durva köröm kegyetlenséget; a lágy, vékony köröm testi és lelki gyengeséget mutat, míg az igen rövid, husig leharapdált köröm érzékiséget, ostobaságot árul el. Természete- sen — kivétel is van elég!

Szabad-e a férjnek feleségét verni? Németországban a birodalmi törvényszék nemrég ezzel a fontos kérdéssel foglalkozott. — A legfőbb bíróság ugyanis a következő esetben ítelt: A bűntető törvényszék egy férjet, ki feleségét kötelességellenes cselekedet miatt megverte, szándékos testi sértés miatt elítélte. A birodalmi törvényszék elvetette a férj felelősségét és végzését így indokolta: „Az a kérdés, vajjon jogában áll-e a férjnek feleségét megfenyíteni, miután erre vonatkozólag nincsenek birodalmi törvények, az országos törvény ebben az esetben tehát a porosz törvény szerint ítéendő el.” Persze Poroszországban nem ismerik azt a magyar közmondást, hogy „a pénz olvasva, az asszony verve jó”

Egy világi albumából. „Három dolog, nem ismer könyörületet a világon: milyen a tűz, a vihar . . . s az ostoba ember haragja. — Szeretném ismerni azt a férfit, aki a nőtök tökéletesen ismeri, de nem ohajtom ismerni azt a nőt, aki a férfiakat ismeri.” — „Vajjon azért tartunk-e szépnak egy nőt, mivel tetszik, vagy pedig azért tetszik, mivel szépe?” — „Az embereket nem rokonszenves erényeikért, hanem rokonszenves hibáikért szoktuk megszeretni.” — „Két dolog lepi meg leginkább a férjet, s ezek az . . . ikrek.” — „Bölcsészkedni csak a harmadik kupa után szoktunk.” — „Sok költő a sörből merit inspirációt a bor megénekelésére.” — „Kevés ember bír olyan ostoba külsővel, a milyen valóban.” — „Aki azt mondja, hogy még soha sem hazudott, az először hazudik életében.” — „Egy szem igazságból a hazugság egész kenyeret süt magának.” — „A hölgy klubok többnyire olyan helyek, ahol a csókák elpanaszolják a varjunak, hogy milyen feketék a hollók.” — „Örizedjél a felebarátodtól, mint tenmagadtól.” — „Rabeszelés segít — ha különben is fölösleges.” — „Ne fésd az ördögöt a falra, mikor — frissen van meszelve.” — „Leginkább azt óhajtják elrejtetni, a mi nines.” — „A becsületességet is tul lehet hajtani — csak-hogy az nem szokás.”

Hét hallgatag asszony szövetsége. Már magában véve nagy önmegtadadásra vall, ha asszonyok arra kötelezik magukat, hogy — hallgassanak. Annál elismerésre méltóbb tehát, mikor oly cselekedeteikre igyekeznek ők maguk borítani az elhallgatás fátyolát, mely cselekedetek rugója manapság leginkább a nyilvánosságot kereső hiuság szokott lenni. Bécsben akadt 7, mondd hét asszony, kik arra szövetkeztek egymással, hogy minden zaj nélkül fogják gyakorolni a jótékony cselekedeteit, s hogy különösen a szemérmes szegényeket veszik pártfogásukba. E nemeskeblű hölgyek előkelő polgári családok tagjai s szövetségük szervezete némileg hasonlít a szabadkőművesek páholyaihoz Czimerük is van: egy négyszög, közepén egy ponttal. A szövetség létezése egy 100 frtos adomány által lett nyilvánossá. Egy bécsi egylet, mely szegény tanulók gyámolítását tűzte ki céljául, a napokban 100 frtot kapott a következő sorok kíséretében: „Kérjük, fogadják el ez adományt s fordítsák céljaikra Ti-ztelettel: „A hét hallgatag asszony szövetsége.”

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**
Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Hirdetések.

Havonként 100-200 frt. könnyen kereshető.

Előnyös kereset!

Minden rangu állandó személynek, kik a törvény által megengedett állam- és magán-sorsjegyek részletfizetés mellett eladásával foglalkozni óhajtanak, igen előnyös feltételek mellett felvétetnek; — némi tetékénység esetében havonként 100 egész 200 frt kereshető.

Ajánlatok az eddigi foglalkozás megnevezésével intézendők: Rudolf Mosse-hez Bécsben E. szám 1001 alatt. 4-6

Előnyös kereset!

Dr. FOLKMANN J.
1133 első bécsi 13-9
szolga-bizományi-intézete
(alapítva 1862.)

pontosan teljesít mindennemű **bevásárlásokat és eladásokat**, valamint **diskrét természetű magán megbízásokat**. Levélbeli tudakozásra azonnali felelet.

Bécs, Wallnerstrasse No. 6.

DAS BESTE
Cigaretten-Papier
IST DAS ECHE
LE HOUBLON
Französisches Fabrikat
von **CAWLEY & HENRY** in PARIS
Vor Nachahmung wird gewarnt!

Dieses Papier wird von den Herren Dr. J. J. Pohl, Dr. E. Ludwig, Dr. E. Lippmann Professoren der Chemie an der Wiener Universität bestens empfohlen u. z. wegen seiner ausgezeichneten Qualität, seiner absoluten Reinheit und weil demselben keinerlei der Gesundheit schädlichen Stoffe beigelegt sind.

VAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger à PARIS

107. sz. közgy. 1186. 2-1

Haszonbéri hirdetés.

Bártfa szab. kir. városa a tulajdonát képező **bártfai gyógyfürdőben** a **savanyu-viztöltési jog haszonvételeit**

1886. évi január hó 1-től 3. esetleg 6 évre nyilvános árverés útján bérbé bocsátja.
Az árverés **folyo 1885. évi december 17-én d. e. 10 órakor** a városház tanácstermében fog megtartatni.
Kikiáltási ár 1500 forint.
Bérelti feltételek a városházán az irodában megtekinthetők.
Bártfán, 1885. decz. 3-án tartott városi közgyűlésből.

Jaschik Ferencz,
jegyző.

Nach AMERIKA

am besten und billigsten durch **ARNOLD REIF**,
Wien I., Pestalozziggasse No. 1, ältester Firma
916 dieser Branche. 50-43
Auskunft und Prospective umsonst.

Flüssiges Gold und Silber

zum Vergolden u. Ausbessern von Rahmen, Holz-, Metall-, Porzellan- u. Glasgegenständen; zum Versilbern aller Metallgegenstände. Jedermann kann die Vergoldung u. Versilberung mit grösster Leichtigkeit auf jeden Gegenstand auftragen. Preis pr. Flasche **fl. 1.-** gegen baar (auch in Briefmarken) oder Nachnahme bei **L. Feith jun. in Brünn** (Mähren). 6.2

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete Bpestén
(alapított 1842-ben)

részvénytőke 5.000,000 frt

kibocsájt részletfizetési izeket, az 1883. évi XXXI. t. cz. értelmében, minden a budapesti árfolyam jegyzékbe felvett sorsjegyekre tetszés szerinti részletfizetésekben.

Képviseve:
Weisz Vilmos
által Eperjesen. 2-2

ANDEL J. féle
új felfedezett

TENGERTÚLI POR

pusztit 12-11

poloskát, bolhát, svábót, molyt, oroszbogárt, legyet, hangyát, pinczebogárt, madármolyt, egyáltalában mindennemű rovar. — majdnem természetfölötti gyorsasággal és biztonsággal — olyformán, hogy a létező rovaroktól még csak nyoma sem marad annak. Valódi minőségben és olcsó áron kapható:

Prága
ANDEL J. féle gyógyfűkereskedésében
13. „a fekete kutyából“ Hussutzca 13.
Eperjesen.
Schmidt Károly
gyógyszerésznél.

!Ich allein!

bin der einzige Erzeuger der ihrer vorzüglichen Qualität, richtig minutiösen Ganges und eleganter Ausstattung wegen mit sechs goldenen und silbernen Medaillen prämierten, aus Eben-, Eichen-, Nuss- oder Ahorn-Holz-Imitation angefertigte Rundrahmen

PENDEL-UHR

Pmit Wecker, Lärm-Apparat und 2 Bronzröhren und Gewichten, deren Glaszifferblatt bei Nacht von selbst mondhell leuchtet, so dass man ohne das Licht anzuzünden, sofort ersehen kann, wie viel Uhr es ist. Für die intensive Leuchtkraft leiste ich **10 Jahre Garantie**, ebenso wie ich für den vorzüglichen Gang der Uhr garantire. Um jede Konkurrenz im Vorhinein auszuschliessen, habe ich den Preis auf das Geringste festgesetzt, so dass sich Jedermann um nur **fl. 2.10** sage

zwei Gulden und zehn Kreuzer

eine solch' elegante, vorzüglich gehende und dauerhafte Uhr verschaffen kann.
Grössere Sorte derartiger Uhren mit $\frac{1}{2}$ und ganzen Stunden, Thonfeder, Schlagwerk von anderer Seite um **fl. 4.50** angekündigt, liefere ich auf Verlangen unter Garantie für vorzügliche Qualität um nur **fl. 3.80** versandt gegen Kassa oder Nachnahme.

1183 3-3 **Ignatz Weiss**
Uhrmacher, Wien II., Tempelgasse.

HIRDETMEŒY.

A felsőmagyarországi bányapolgárság közgyűlésének f. é. szeptember hó 22-én 92. sz. a. kelt határozata folytán ugyane **bányapolgárság tulajdonát képező** és Sárosmegye **Kis-Szeben** szab. kir. városban fekvő 22. és 23. tjk. számú lakház kerttel zárt ajánlati uton eladatik.

Az írásbeli **200 (kétszáz) o. é. forint** bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok, a melyek a benyújtás ideje után eső legközelebbi ülésen a határozvány fenntartása mellett fel fognak bontatni, **1886. évi február hó 1-éig** a bányapolgárság elnökségéhez Iglóra intézendők.

Kelt **Phönixhután**, 1885. évi november hó 30-án

2-3

a felsőmagyarországi bányapolgársági erdészeti igazgatósága nevében

Szönyey István.